Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

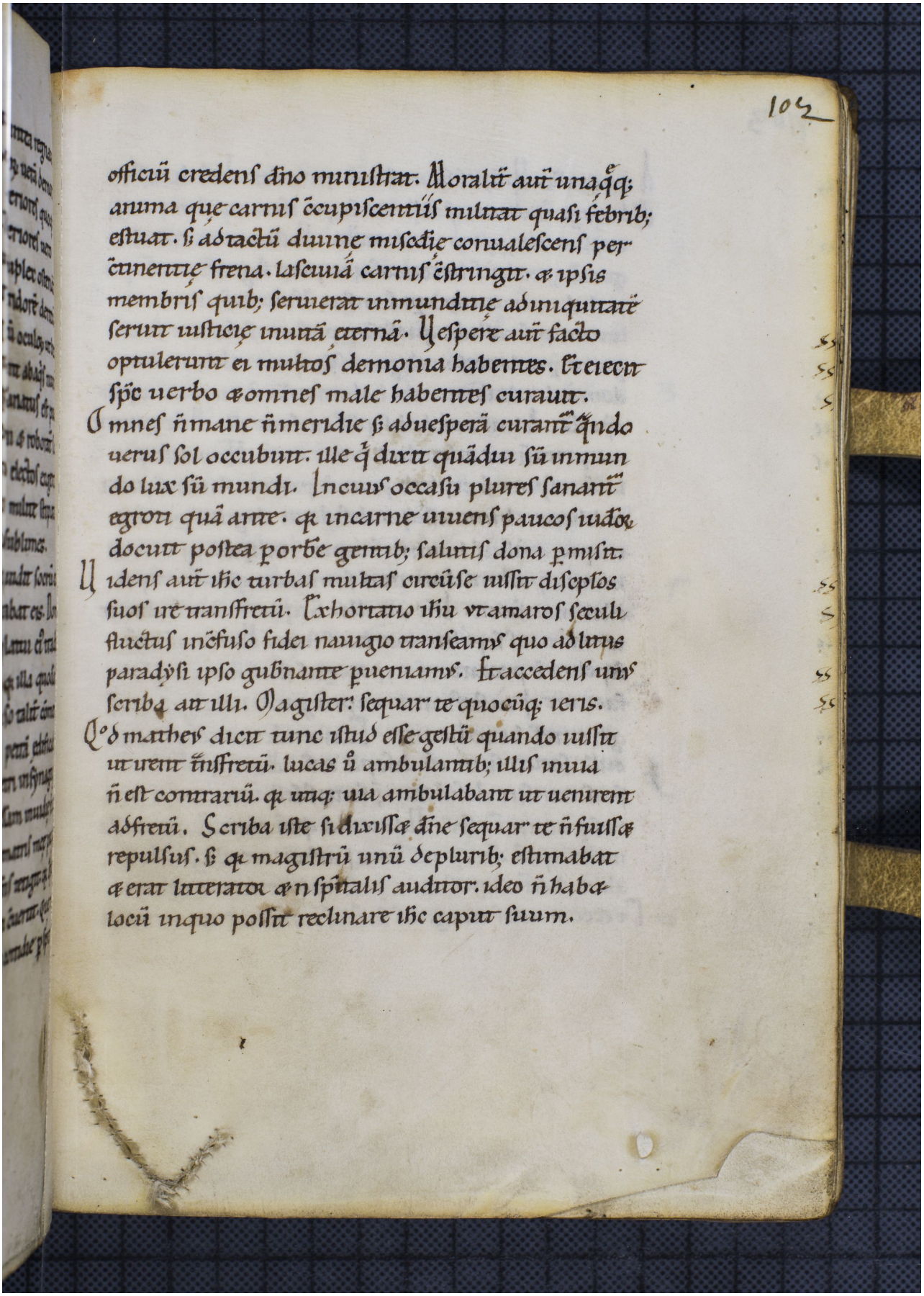

officiū credens dīno ministrat. Moralit̄ aut̄ unaq̄q;
anima que carnis c̄cupiscentiis militat quasi febrib;
estuat. s̄ adtactū diuine misericordie conualescens per
c̄tinentie frena. lasciuia carnis c̄stringit. et ipsis
membris quib; seruierat inmundicie ad iniquitatē
seruit iusticie inuitā eternā. Vespere aut̄ facto
obtulerunt ei multos demonia habentes. Et eiecit
spīc uerbo et omnes male habentes curauit.
Omnes ñ mane ñ meridie s̄ aduesperā curant̄ q̄ndo
uerus sol occubuit. ille q̄ dixit quādiu sū in mun
do lux sū mundi. Incuius occasu plures sanant̄
egrotos quā ante. et incarne uiuens paucos iudeos
docuit postea p orbe gentib; salutis dona p misit.
Videns aut̄ ihc turbas multas circūse iussit discipulos
suos ire transfretū. Exhortatio ihu vt amaros seculi
fluctus infuso fidei naufragio transeamus quo ad litus
paradysi ipso gubnante pueniamus. Et accedens unus
scriba ait illi. Magister: sequar te quocūq; ieris.
Quod matheus dicit tunc istud esse gestū quando iussit
ut irent ad trans fretū. lucas ū ambulantib; illis in uia
ñ est contrarū. et utq; uia ambulabant ut uenirent
ad fretū. Scriba iste si dixisset dne sequar te ñ fuisset
repulsus. s̄ et magistrū unū de plurib; estimabat
et erat litterator et n spīalis auditor. ideo ñ habet
locū in quo possit reclinare ihc caput suum.